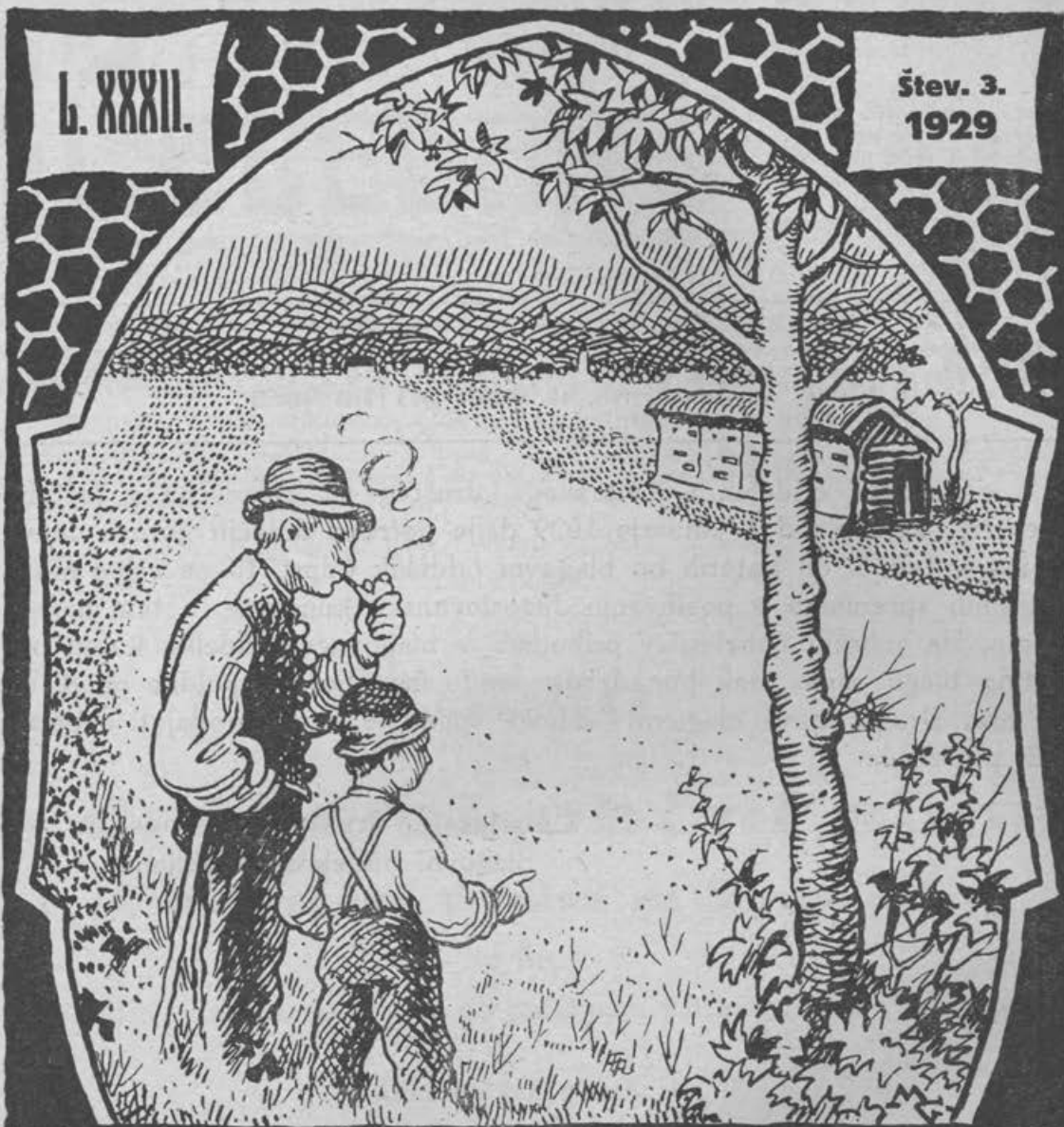

L. XXXII.

Štev. 3.
1929

SLOVENSKI
ČEBELAR
GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO

Vsebina:

Vabilo na redni letni občni zbor »Čebelarškega društva za Slovenijo«	33	Kako pitam čebele	39
Vabilo na 3. redni občni zbor »Zveze čebelar- skih podružnic za Mariborsko oblast«	34	Vpliv kakovosti rešetke na čebelno delo	40
Čebela in cvet	34	Opazovalne postaje	41
Kratek popis čebelnih pasem	36	Društvene vesti	45
		Podružnične vesti	45
		Drobiž	47

Vosk

zajamčeno pristen in čist, kupuje po najvišji ceni vsako količino
F. Kirar, velečebelarstvo, Sv. Peter pri Mariboru

Blagovni oddelek Čebelarškega društva ne razpolaga z lastnim osebjem; zato je od 1. januarja 1929 dalje potreba določiti gotove dneve in ure v tednu, ob katerih bo blagovni oddelek odprt, to pa vsled nekih notranjih sprememb v poslovanju Jugoslovanske knjigarne. S tem naznajamo, da morejo čebelarji v prihodnje v blagovnem oddelku kupiti potrebno blago samo vsak ponedeljek, sredo in soboto dopoldne od 8. do 12. ure. Druge dneve blagovni oddelek sploh ne more prodajati čebelar-
skih potrebščin.

Čebelarško društvo za Slovenijo
Blagovni oddelek - Ljubljana.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za denarne in blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarske potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Iugoslov. knjigarna

V Ljubljani, dne 1. marca 1929. / Številka 3.

Letnik XXXII.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

„Čebelarskega društva za Slovenijo“,

ki bo

v ponedeljek dne 25. marca t.l. ob pol 2 pop. v Marijanišču v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Pozdrav in otvoritev občnega zbora po predsedniku.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Poročilo pregledovalcev računov.
5. Volitev novega odbora.
6. Slučajnosti.

Eventualne predloge in nasvete je poslati najkasneje do 18. marca t. l. društvu.

Prosili smo za polovično vožnjo. O rešitvi prošnje bomo obvestili vse podružnice.

Odbor.

Vabilo

na

III. redni letni občni zbor

„Zveze čebelarških podružnic za Mariborsko oblast“,

ki se bo vršil v nedeljo dne 17. marca 1929 ob 9 dopoldne v Narodnem domu v Celju.

Spored:

1. Pozdrav in poročilo predsednika.
2. Poročilo tajnika in blagajnika.
3. Volitev odbora in računskih preglednikov.
4. Slučajnosti.

Podružnice vabimo, da se občnega zbora po svojih zastopnikih polnoštevilno udeleže. Za polovično vožnjo po železnici je zaproseno. O uspehu prošnje bomo podružnice pravočasno obvestili.

Odbor.

Čebela in cvet.

J. Mayer v Dobu.

1. Uvod.

Prav nalahno se je oglasilo tam na prisojnem bregu. Rahla pomladna sapica je zazibala bel zvončkov cvet, da je veselo pozvanjal preko solnčnega brega. Razlegalo se je tja do gozdnega roba, kjer je v senci visokih jelk še vedno ležal sneg, ki se je solzil, ker mu je neprijetno dela toplota.

Dvignile so nekatere cvetke zaspane glavice in mežikale v toplo pomladansko popoldne. Z enim samim očesom je žolta trobentica pokukala izpod ruše. Začudeno se je razgledovala po bregu, s katerega je sneg že izginil. Radovedno je gledala v svet in poslušala radostno vabilo zvončka:

»Vstanite, sestrice! Čas je že! Zbudite se, zaspanke zaspane! Ali ne čutite toplega solnca, ki nas vabi k novemu življenju? Vstanite in oblecite se praznično!«

Neutrudljivo je zvonček pozvanjal preko livade, klical in vabil je cvetice iz zim-

skega spanja, pa se niso dale izvabiti! Preveč snega je še ležalo po osojnem bregu... Čez nekoliko dni se je zvonček sam stiskal v zavetje hrastovega lista, ki ga je mrzla burja prignala bog ve odkod. Zmrzoval je in trepetal...

Pa je slednjič le zmagal sv. Jurij. Mlado solnce je napolnilo polje in gozd, travnik in breg z blagodejno toploto. In probujale so se cvetice iz dolgega zimskega spanja. Zaspano so si mele očesca, ker jih je zlato solnce bleščilo. Druga za drugo so vstajale, odevale so se v pisane obleke: svatba je bila pred durmi.

Bogato je bila miza obložena. Čudovito pisane so bile obleke gostiteljev. In prihajali so svatje, poklicani ter nepoklicani, in pričelo se je rajanje...

Šele noč je svate prepodila. Toda že prihodnje jutro so se vrnili in so se vračali vsak dan za dnem... Gostili so se vsi vprek, poklicani in nepoklicani svatje.

Naše čebele črpajo svojo sladko hrano iz mnogih, zelo različnih virov.

Jesen, ko je v naravi že zelo malo cvetja, jih vidimo, ko stikajo okoli sadja,

zlasti po hruškah in po grozdju. Iz sadja srebajo sladki sok. Zelo sladke grozdne jagode izpijejo »do dna«. V taki pozni jeseni z lepimi, solnčnimi dnevi se je že marsikak sadjar jezil nad čebelami, ker so mu delale na dozorevajočem sadju občutno škodo. Ne nameravam je, pa je tudi ne morem tajiti, vendar pa bodi v obrambo čebel pribito, da so jih zapeljali drugi sladkosnedeži: ose in sršeni so sladki sad načeli, čebelica pa se je potem na njem znašla le kot nepovabljen gost. Vonj po sladju jo je zapeljal na prepovedana stranpota. Čebela sama od sebe nikdar ne išče na sadju sladju. Njene čeljusti pač niso tako ustvarjene, da bi lahko načele precej trdo kožico sadja. Za vlom v tuje sladke zakladnice so potrebne vse bolj močne klešče, take, kakršne imajo ose in sršeni. Šele potem, ko je sad že načet, more čebela s svojim mehkim jezičkom do soka.

Tudi okoli sadnih stiskalnic se čebele klatijo kaj rade. Posebno opazamo vse to v letih, ko jim cvetice ne nudijo dovolj hrane, da bi si nabrale živež za zimo.

Od tega obiskovanja pa ima čebelar sam največjo škodo, saj pogine pri teh obiskih največ čebel. Vrh tega pa nabrana tekočina pač ni primerna za čebelno hrano. Glivice, ki povzročajo kipenje mošta, utegnejo kaj kmalu pokvariti nabrano sladko tekočino in tedaj postane naravnost škodljiva za čebele in za čebelno zalego.

Poznam čebelarja, ki je pred letom pokladal svojim čebelicam sladki sok od hrušk. Z medom so bile zelo slabo zalozene. Zato jim je »čebelar« pokladal mnogo te brozge in čebele so jo strastno srebale. S ponosnim obrazom mi je lastnik ubogih čebel pravil o tej svoji modrosti. Naslednjo pomlad so bile vse družine mrtve...

Naš list je že ponovno pisal tudi o drugem mednem viru: o mani. Ob posebnih prilikah in v posebno ugodnih okoliščinah izločajo listi raznih dreves sladko tekočino. Pravimo, da je »padla mana«. Od raznih čebelarjev sem zvedel, da »pada mana« od lipe, jelše in hrasta in da se

celo pokaže na travi. Tako mano sem opazoval pod hrasti v Tuhinju, kjer je bila pod drevesi resnična medena rosa, kot bi veter potegnil skozi veje in otresel dežne kapljice. Nabralo se je pa tudi najrazličnejših gostov, skoro bi rekel: »vse, kar leze inu gre«, in bi dostavil še: »in kar leta«.

Ob vročih, suhih poletnih dneh nanosijo čebele mnogo smrekovega in jelovega medu. Letos je hoja v Sloveniji medila prav izdatno. Res se polnijo ob taki paši in ob ugodnem vremenu celice zelo naglo, skoro bi rekel, vidno. Razjasnijo se obrazi čebelarjev, ko sučejo točilo in se jim polnijo posode. Obilo je sladkega daru, ki mu pravimo med. Toda to ni med v pravem pomenu besede, med, ki ga napravlja čebela iz cvetličnega nektarja. Tudi po kakovosti ne dosega cvetličnega medu. Nekateri trdijo, da ždi po vejicah nešteto malih živalic kaparjev, ki pijejo s svojimi rilčki sladki sok iz dreves. Ti kaparji pa izločajo potem sladko tekočino — smrekov ali jelov med.

Predvsem pa so čebelam cvetice skorajda neizčrpen vir sladkega soka. Milijski in milijoni čašic nudijo sladko pijačo najraznovrstnejšim gostom. Temu soku pravimo nektar in nječa predelajo čebele v med najfinejše vrste. Cvetk je spomladi in poleti po naših poljih, travnikih in gozdih na milijone, toda za nas čebelarje pridejo v poštev le tiste cvetice, ki dobro medijo, ki dovolj dolgo cveto in ki jih je v zadostni množini. Le na teh more čebela nabratí dovolj hrane zase in za svojo družino. Ako je vreme ugodno, se medene zaloge v panju naglo začnejo kopičiti in del teh nabranih zakladov pride včasih tudi čebelarju v korist.

Torej so cvetice čebelam najizdatnejši vir živeža. Iz nekaterih dobivajo čebele samo med, iz nekaterih pa le obnožino. So pa cvetovi, ki nudijo čebelam oboje. Ko leta čebela od cveta do cveta, vrši nevede nalogo, ki je v gospodarstvu narave zelo važna. O tej nalogi hočem pisati bolj obširno. (Dalje prihodnjič.)

Važno opozorilo.

Podružnice v ljubljanski oblasti, ki želijo tekom leta prirediti predavanja in tečaje, naj vložijo prošnje na oblastno samoupravo ljubljanske oblasti. Vloge so kolka proste, vendar mora biti to označeno:

Oproščeno plačanja takse z rešenjem ministrstva financ TBr. 45.273 od 9. IX. 1924. leta.

Kratek popis čebelnih pasem.

H. Peternel v Bukovem žlaku.

zija, zibelka človeštva, je po vsej upravičeni domnevi tudi domovina čebel. Še danes najdemo tam divje čebelne pasme in je tedaj zelo verjetna domneva, da so se v tisočletjih širile z gorkega azijskega juža v severnejše, mrzlejše kraje in se sčasoma izoblikovale v sedanje pasme, ki so sedaj sposobne, da prebijejo tudi zime ob medenih zalogah, ki so si jih nakopičile v panju.

Danes se zaradi svoje pridnosti v nabiranju medu slovite čebele severnejših krajev že prepeljavajo v južnejše zemeljske kraje, n. pr. v Avstralijo, v Južno Afriko, v Južno Ameriko in drugam.

Frank Benton, že umrli slavni vodja državne čebelarske šole v Washingtonu v Severni Ameriki, je prepotoval skoro vso zemljo, da ugotovi čebelne pasme. Bil je tudi v Sloveniji in proučeval našo čebelo. Ta je ugotovil sledeče čebelne pasme:

1. Apis dorsata Fabr. (osasta čebela ali orjaška čebela),
2. Apis florea Fabr. (mala čebela),
3. Apis indica Fabr. (indijska čebela),
4. Apis mellifica L. (čebela medarica) s sledečimi pasminami: a) egiptovska, b) ciprška, c) italijanska, d) črna severna in e) siva jugoslovansko-kavkaška čebela.

1. Apis dorsata Fabr. ali osasta čebela.

Ta vrsta čebele je jako blizu ose, zato se mi zdi, da bi bilo umestno, ako jo ime-

nujemo po slovensko osasta čebela. Dorsata je največja izmed čebel. Velika je, kakor pri naših čebelah matica, ki ji je tudi po telesu podobna. Dolga je od glave do zadka 15 do 16 mm. Barve je živozlate kakor naša osa. Posebnost te čebele je, da ni mogoče razpoznati čebele od matice in trota, ker so vse tri živali enake.

Roj osaste čebele napravi na drevesu ali pod kako skalo en sam velik sat iz voska v izmeri približno 80×80 cm, včasih manjšega, včasih večjega. Sat je debel 35 mm (naš čebelni sat je debel 25 mm); vse celice so popolnoma enake.

Zaloga medu je neznatna in še ta med je zelo voden ter se kmalu skisa.

Ko se izležejo mladice, se družina razkropi. Najbrž se »roj« razdeli v več družin, ki se naselijo vsaka zase.

Zapuščene sate nabirajo domačini zaradi voska. Vsi poskusi, da bi to čebelo udomačili, so se doslej izjalovili.

Domovina osaste čebele je Indija in sosedno otočje.

2. Apis florea Fabr. ali mala čebela.

Ta čebelna vrsta ima zelo majhne čebele. Matica je komaj tako velika, kakor so naše čebele. Dolga je ta čebela od glave do zadka 7 do 8 mm.

V prostosti zgradi ta vrsta čebel le eden ali dva sata, v panjiček vsajen roj pa napravi sicer več satov, toda zaman bi pričakovali od nje kaj medu, ker nabira ta čebela le bolj za sproti in je nekaj medu le v tistih celicah, ki so

čebela z medom napolnila ob zalegi. Debelost sata ne doseže niti 20 mm (pri naši čebeli 25 mm). Čebelni velikosti primerno je tudi njih majhno želo, s katerim sicer pičijo, a ne povzročijo posebne bolečine, ker želo ne prodre človeške kože.

Tudi ta čebela živi v Indiji, odkoder se je razširila na bližnje otoke. Za čebelarstvo nima nikakega pomena.

3. *Apis indicá* Fabr. ali indijska čebela.

Ta čebelna vrsta je najbrž mati vseh koristnih čebel. Udomačena je po vsej Indiji ter po južni Kitajski in je razširjena tja do Japonskega.

Indijska čebela je manjša nego naša. Dolga je od glave do zadka 8 do 11 mm. Stavi do deset satov, ki so pa v primeri s stavbo naših čebel manj debeli. Razdalja od srede do srede sata znaša malo nad 80 mm. Medu daje malo, ker je meden samo sat ob zalegi. Med ni dobre kakovosti. Barva čebel je v raznih krajih različna: v Indiji svetla, na Kitajskem temnejša, na Japonskem pa temna. Pik te čebela ne povzroča posebne bolečine, dasi so nekatere družine zelo srborite.

Ako pridelajo na leto od posamezne družine 3 kg medu je za tiste kraje letina že izborna.

Iz raznih okoliščin se da sklepati, da se je ta čebela polagoma naselila tudi v krajih ob Sredozemskem morju ter se je v tisočletjih izpremenila v četrto čebelno pasmo, namreč v

4. *Apis mellifíca* L. ali v čebelo medaríco.

Pri tej vrsti čebel razločujemo pet pasem, ki so si brez dvoma v bližnjem sorodu, čeprav je razlika med njimi precejšnja.

a) Egíptovska čebela (*Apis mellifíca* var. *fasciata* Latr.).

Čebele te pasmine so od glave do zadka le 14 mm dolge. Barve so rdečkasto rumene. Ta živalca je zelo marljiva, toda med opravljanjem, žal, kaj rada pobesni.

V Egiptu vsajajo roje v panje, ki so podobni na enem koncu zoženi cevi. Panji so iz lončevine. Na ožjem koncu cevi je žrelo. S tem doseže čebelar, da je plodišče čebel nekako omejeno, medtem ko so sati zadi večji. Povprečna širina takih cevi je 20 cm, dolžina pa 80 cm. Zlagajo jih drugo poleg druge v sklade, vmes pa natlačijo ilovke, da so potem vsi panji trdno zvezani kakor zid. Sklad pokrije čebelar zaradi vročega solnca s slamnato streho. Dostopni so taki panji seveda le od zad. Skladi takih panjev nas spominjajo na kranjčice, ki so pri nas v navadi.

Med od teh čebel je enakovreden našemu.

Egiptovska čebela se je razširila po ubeglih rojih tja do sredine Afrike. Potopisci pripovedujejo o besnosti divjih egiptovskih čebel, ki so jih hoté ali nehoté razdražili.

b) Ciperska čebela (*Apis mellifíca* var. *cypria* Pollm.).

Ta pasma je še bližja naši čebeli, saj so te živalce od glave do zadka dolge le 15 mm. Barva teh čebel je svetla; prvi trije obročki zadka so rdečkasto rumene barve.

Domovina teh čebel je otok Ciper in bližnja Sirija, odkoder jih je (l. 1872.) prvi v svoj evropski čebelnjak dobil grof Kollowrat-Krakovsky. Te čebele so zaradi svojih prednosti našle prijatelje širom sveta, žal pa imajo tudi dokaj slabih lastnosti.

Matica je krasna žival; rdeče-rumena je do konca zadka. Čebele kaj pridno nabirajo; družine ostanejo precej močne tudi, kadar ni paše.

Izreda je besnost razburjenih ciperčank, ki jih ne ukroti ne dim ne voda. Tudi napadejo kaj rade domače čebele in jih izrobovajo.

Ta pasma se je udomačila tudi na Grškem in v Italiji. Zato ni čudno, da je mnogo ciperskih matic našlo pot tudi k nam: dobili smo jih kot pristno italijanske matice. Radi slabih lastnosti, ki so pri križankah še posebno močno razvite, je

ta pasma polagoma iz evropskih in ameriških čebelnjakov izginila.

c) **Italijanska čebela** (*Apis mell.* var. *ligustica* Spin).

Ni izključeno, da je italijanska pasma le veja ciperske pasme, vendar pa velja danes za posebno pasmo. Čebele so tako dolge kot naše, namreč od glave do zadka 16 mm. Italijanska čebela ima prve tri obročke na zadku rumene, matica pa je rumena na vsem zadnjem delu telesa. Ta barva ni rdečkasta, ampak taka, kakršno ima nebarvano, strojeno usnje. Sicer pa je znano, da imajo to barvo samo tiste družine, ki jih iz Italije izvažajo, medtem ko je v Italiji mnogo čebel, ki se ločijo od naših samo po malo svetlejši barvi.

Prvi je dobil italijanke l. 1853. dr. Dzierzon. Ker so bile povsem drugačne od domačih, so mu bile dragocen pripomoček za njegova raziskovanja. Mimogrede bodi povedano, da se je dr. Dzierzon mnogo let bavil z rejo čistobarvnih italijank in da je z njimi zaslužil celo premoženje.

Italijanska čebela je krotka in pridna. Obnese se dobro v krajih z dobro zgodnjo pomladansko pašo, ker začne zalegati zgodaj spomladi; v kraje s pozno pašo ne sodi, ker neha z zaleganjem prezgodaj. Naše čebele v ničemer ne prekosi, in zato ni za nas. Američani jo cenijo, ker je baje zelo odporna proti gnilobi zalege.

d) **Črna čebela** (*Apis mell.* var. *mell.* Liuné).

Ta pasma je razširjena od planjav v Franciji do ravnin v Sibiriji ter od Alp do najsevernejših evropskih dežel. Velika je kakor naša čebela. Barve je pa temnejše; celo matice so temne.

Ker je ozemlje, po katerem je razširjena, zelo obsežno, je naravno, da se med sabo razlikujejo tudi črne čebele raznih krajev, toda razlika je zelo malenkostna. V Franciji in v južni Nemčiji se opaža močan vpliv italijank, na Poljskem in po Ukrajini pa vpliv kavkaške pasme. Vpliv italijanske in jugoslovanske čebele sega do Donave.

Vobče so črne čebele pridne za bero. Rojijo le malo, kakor tudi satja ne stavijo rade. Prav zaradi tega so podvržene raznim boleznim.

Svoj dom branijo odločno, toda ne tako besno kot ciperske.

Ker rojijo te čebele vse premalo, uvažajo v kraje, kjer čebelarijo s to pasmo, čebele, ki se bolje množe, oziroma se v takih krajih v novejšem času pečajo intenzivno z vzrejo matic in z narejanjem rojev.

Da te lastnosti črne čebele niso podedovane, ampak so se v teku stoletij razvile zaradi posebnih pašnih razmer, dokazuje lüneburška čebela, ki spada k isti pasmi, pa vendar roji zelo rada in tudi rada stavi satje. Paša na jesenskem vresju in mali, slamnati koš kot bivališče sta napravila iz črne čebele neukrotljivo rojivko.

e) **Siva jugoslovansko-kavkaška čebela.**

Od Alp do gorovja, ki sega v severno-grške ravnine, ter ob pobočju kavkaškega gorovja je razširjena siva čebelna pasma. Ločiti kavkaško čebelo od jugoslovanske pomeni, ločiti Ivana od Janeza. Tisti, ki so jo dobili iz Kavkaza, niso mogli najti nikakega bistvenega razločka med obema pasmama. Opis kavkaške čebele je nepotreben. Le tisti, ki niso Jugoslovanom privoščili najboljše čebelne pasme, so segli po kavkaški in hoteli najti v njej nekaj boljšega.

Pregovor »vsak berač svojo malho hvale« je sicer pristno slovenski, a na naše čebele smo Slovenci in Jugoslovani sploh še premalo ponosni.

Že slavni Frank Benton je tolmačil barvo naše čebele takole: »Vaša zemlja ima dovolj solnca, a zaradi apnenca je videti vsa siva; zato se je vaša čebela v teku stoletij navzela sive barve svoje okolice, kakor je nemška čebela dobila temno barvo od ondotnih igličnatih gozdov.«

K temu je pristaviti sledeče: Ostre zime in hladne pomladi so naš čebelni rod utrdile, da nabira že takrat, ko še počivajo

vse druge pasme, celo severna črna čebela. Pičla paša, ki jo večkrat pretrga ali huda suša ali dolgotrajna moča, je našo čebelo stoletje za stoletjem silila k čim večji pridnosti. Paša, ki traja od cvetenja rese v najgodnejši pomladi, oziroma še pozimi, do ajde in do jesenskega resja, ki še cvete, ko so noči še mrzle, paša, ki nikdar ni stalna, ampak je vedno pretrgana, je našo čebelo prisilila, da neprestano skrbi za medeno zalogo za svoj zarod. Paša z neprestanimi presledki je silila matice naših čebel k neprestanemu zaleganju, ker je bilo treba skrbeti za nov zarod, ki naj izrabi nenadoma nastalo pašo. Zaradi tega je postala naša čebela najpridnejša, njena matica pa najrodovitnejša.

Bistri rod, ki biva od vznožja Alp do Soluna, zna že stoletja lepo ravnati s svojo

čebelo. In tako se je zgodilo, da v teh krajih domača čebela ni čutila v človeku svojega sovražnika in da je spričo vsega postala izmed vseh čebelnih pasem najkrotkejša.

Imamo najmarljivejšo, najrodovitnejšo in najkrotkejšo čebelno pasmo, pa se vendar najdejo tudi pri nas čebelarji, ki iščejo boljše žival drugod, čeprav je povsod slabša od naše, čebelarji, ki trosijo denar za slabše blago, najboljšega, domačega pa ne znajo ceniti. Vsaj včasih je bilo tako; danes so se čebelarji že izpametovali.

Ob sklepu priznam, da se v tem spisu nisem povsem držal Bentonove razdelitve čebelnih pasem in tudi ne sistematike novjših piscev. Zasukal sem jo nekoliko po svoje. Kdor zna to reč bolje, naj o tem predmetu razpravlja dalje.

Kako pitam čebele.

Anton Dolinski.

ako mučno je, pitati čebele spomladi v panjih male mere, je gotovo znano vsakemu čebelarju, ki vsaj nekoliko let čebelari v takih panjih. Seveda, zgodaj spomladi, ko je

v panjih še malo živali, pitanje ni težavno. A pravi čebelar ne pita svojih čebel zgodaj spomladi, vsaj redno ne. Primeri se sicer včasih, da zmanjka kakemu plemenjaku spomladi medene zaloge, a to se ne dogaja pogostoma; pač smo pa pogostokrat primorani, pitati svoje plemenjake konec aprila ali še celo majnika meseca. Takrat je to zelo težko. Kajti panji so ob tem času navadno že nabito polni čebel in če nastopi trajno slabo vreme, moramo čebelam pokladati, četudi skoraj ne moremo panja odpreti, oziroma zapreti drugače, kot da pokončamo mnogo čebel, zlasti še, če se nam mudi in moramo hiteti.

Pogostokrat je pa žival tudi sitna ter pika, da je kaj, kar tudi ni baš prijetno.

Vseh že omenjenih neprilik se izognemo, če pitamo čebele zunaj, na bradi panja.

Meni je to nasvetoval g. urednik »Slov. Čebelarja«. Poskusil sem in moram reči, da se mi je prav dobro obneslo, za kar sem svetovalcu prav hvaležen.

Postopam pa pri tem takole:

Zvečer, ko nastopi p o l u m r a k, pričnem pokladati hrano, in sicer tako, da postavim na vsako brado skoraj tik pred žrelo koritce (pitalno posodico). Ker so brade navadno prekratke, jih za ta večer podaljšam s tem, da podstavim kako desko in jo tako pritrdim, oziroma pripnem, da mi je ponoči nobena žival ne odmakne.

Da ne hodi v goste sosed k sosedu, je treba napraviti začasno med panji majhne pregraje, oziroma nekakšne ločilne deščice. Jaz sem porabil za to kar pokrovce od škatlic za cikorijo. Ko imam vse pripravljeno, previdno nalijem krmo v vse posodice. Paziti je pa treba, da se kaj ne polije po spodnji deski čebelnjaka. Če se to kljub pažnji le zgodi, je treba z vodo dobro izmiti, da ne nastane naslednji dan ropanje. Ko sem s pitanjem končal, če le

mogoče zakrijem vse te panje spredaj s kako desko ali s plahto, da je čebelam, ko pijejo iz pitalnih posodic ponoči, topleje. Kajti ob hladnih nočeh se utegne primeriti, da čebele ne pobero vse nudene jim hrane, posebno še, če nastopi tak mraz, da se naredi slana. Takrat se prav lahko primeri, da otpne kaj živali kar v pitalnih posodicah. To preprečimo, če panje spredaj dobro zakrijemo, kot že zgoraj omenjeno. Najboljše pa je, če ob hladnih večerih ne pitamo zunaj. Toda ob omenjenem času so mrzle noči navadno že redke.

Pomniti pa je, da je treba posode in deske zjutraj še pred solničnim vzhodom odstraniti, da ne nastane ropanje.

Tako pitanje čebel spomladi je zelo priporočno, če le niso noči preveč hladne, zakaj na ta način se pokonča najmanj živali, brez česar pa spomladi, ko so panji močni, sicer ne gre.

Seveda je nekoliko truda tudi s tem. No, pa saj se »brez muje niti čevelj ne obuje«, še manj pa čebelarji, kar vé vsak čebelar.

Vpliv kakovosti rešetke na čebelno delo.

A. Bukovec.

V prvi letošnji številki beograjskega »Pčelara« objavlja urednik g. J. Jovanović uspehe zanimivih poskusov, ki jih je napravil ruski čebelar G. Taranov glede na vpliv velikosti in kakovosti rešetke na odlaganje medu v medišču.

Taranov je objavil svoje ugotovitve v lanski 11. številki uglednega ruskega čebelarskega lista »Pčelovodnoe delo«. Predvsem je ugotovil, da zavzemajo raze (prehodi) pri navadni rešetki iz pločevine na ploskvi v izmeri 400 cm² 40% (187 cm²) površine, prehodi pri rešetki iz žice pa pri isti izmeri ploskve 60% (244 cm²) skupne površine.

Za poskuse je odbral 16 panjev, ki jih je popolnoma izenačil, tako da med njimi ni bilo nikake razlike. Med plodišče in medišče nekaterih panjev je dal deščice, v katere so bili vdeleni prav mali kosci (4 cm²) pločevinaste rešetke, nekaterim je dal rešetke iz pločevine, ki so bile toliko velike, da so pokrivalo plodišče čez in čez, v nekatere pa prav tako velike rešetke iz žice. Ugotovitve so razvidne iz sledečega pregleda.

Panj z malo rešetko (4 cm ²) iz pločevine je nanosil	Panj z veliko rešetko iz pločevine je nanosil	Panj z veliko rešetko iz žice je nanosil
v medišče 7·93 kg	8·38 kg	11·65 kg
v plodišče 4·75 kg	2·34 kg	0·05 kg

Ti uspehi kažejo, da nanese največ medu v medišče tisti panj, ki ima najbolj primerno rešetko, to se pravi tako, ki nudi čebelam največ in najugodnejše prilike za prehod iz plodišča v medišče. Tem zahtevam ustreza najbolj žična rešetka, ki sega čez vse plodišče.

Taranov pa je napravil še druge poskuse. Pred glavno pašo je opremil polovico panjev s pločevinasto rešetko, polovico pa z žično rešetko. Vse rešetke so bile toliko velike, da so zavzemale vso širino in dolžino plodišča. Nato je opazoval panje ob določenih dneh med glavno pašo in ugotovil sledeče:

	Panj s pločevinasto rešetko				Panj z žično rešetko			
	Količina medu v kg				Količina medu v kg			
	14. 6.	26. 6.	2. 7.	12. 7.	14. 6.	26. 6.	2. 7.	12. 7.
v medišču	0	0·80	2·20	6·40	0	2·50	7·05	11·30
v plodišču	0·30	2·70	4·10	4·20	6·70	0·40	0·65	0·10

Iz teh podatkov posnamemo, da so čebele v panju s pločevinasto rešetko v začetku paše odlagale med večinoma v plodišču, proti koncu paše pa bolj v medišču.

V panju z žično rešetko pa so čebele v isti dobi odlagale ves novi med v pretežni množini v medišču.

Na podlagi teh ugotovitev sklepa Taranov, da mora napreden čebelar uporabljati le žične rešetke in da mora rešetka segati čez vsa širino in dolžino panja.

*

Gornja statistika se mi zdi v toliko pomanjkljiva, ker piše Taranov, da je napravil poskuse na 16 panjih, objavlja pa le ugotovitve glede dveh panjev (tabela 2), oziroma treh panjev (tabela 1). Kje so podatki za ostalih 14, oziroma 13 panjev? Tudi se mi zde nekatere ugotovljene množine medu kaj čudne. Kako je mogoče dognati, da ima kak panj v plodišču 5, 10, 30, 40 dkg novega medu? To so tako neznatne količine, da se v velikem plodišču kar izgube in jih oko komaj opazi. Iz spisa tudi ni razvidno, ali so bila plodišča ob začetku glavne paše popolnoma zaležena ali niso bila. Sredi junija so vsi sati v plodišču natrpani z zalego, vsaj pri nas. Ako pride tak panj v glavno pašo, mora odlagati med v medišču. Kam naj ga sicer dene?

Ako je pa v plodišču kaj praznega satja, bodo čebele vselej tega najprej zanesle in šele potem začele polniti medišče, to pa ne glede na kakovost in velikost rešetke. To se zgodi tudi, ako v panju ni rešetke, kajti v naravi čebele je, da odlaga med predvsem v bližini zalege, torej v plodišču, šele v sili pa tudi v medišču.

Poskus z rešetko v izmeri 4 cm² pa se mi zdi povsem ponesrečen. V takem primeru sploh ne moremo govoriti o »rešetki«, ker je dejansko ni. Ali naj jo predstavljamo že ena sama raza?

Pa recimo, da so gornje ugotovitve res točne in da je imel panj z veliko žično rešetko dne 12. julija v medišču 11:30 kg, v plodišču pa samo 10 dkg (glej tabelo 2). Za panj, ki za njim stoji grabežljiv čebelar, je to razmerje prav nevarno. Mnogo bolj mi je všeč panj z veliko pločevinasto rešetko, ki je imel 12. jul. v plodišču 4:20 kg medu, v medišču pa 6:40 kg. Taka družina je v mnogo manjši nevarnosti za vsakdanji kruh, ako mu čebelar medišče izropa.

Vsekakor pa je snov, ki jo je načel Taranov, prav zanimiva. Želim le, da bi tudi naši čebelarji napravljali poskuse z veliko pločevinasto rešetko in z žično rešetko. Dosedanja velikost v A.-Ž. panju popolnoma zadostuje. Nam se je pločevinasta rešetka dobro obnesla, sedaj pa poskušajmo še z žično!

Ob sklepu bodi omenjeno še to, da so čebele dostikrat za nas nepreračunljive. Pripeti se, da najdemo ob slabih letinah jeseni med raztresen po vseh satih v plodišču in medišču. Če bi bil ves ta med v medišču, bi ga ne bilo zadosti za zimsko zalogo. Včasih pa spravijo čebele ves med v plodišče, medišče pa je popolnoma suho. Nasprotno pa so bile dobre letine, ko so bila medišča natrpana z medom, plodišča pa prav revno založena.

Vse te raznovrstne situacije v panjih so nastale pri eni in isti rešetki. Iz tega sledi, da je odlaganje medu odvisno zlasti od stanja plodišča v času paše, šele v drugi vrsti pa od kakovosti in velikosti rešetke.

Stara stvar pa je, da mora biti rešetka primerno velika. Prav rad verujem, da čebele rajši prehajajo skozi žično rešetko, ki nima tako ostrih robov, kakor jih ima pločevinasta rešetka.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

Mesečno poročilo za januar 1929.

Čebelarji so ves mesec, posebno pa proti njegovemu koncu težko pričakovali lepega izletnega dne. V skrbeh so bili posebno

oni, ki so bili imeli čebele v hojevi paši, pa jim niso izmenjali zadostne množine težko prebavljivega hojevega medu. Njihove goreče želje se niso izpolnile: trebeža niso pričakali.

I. razpredelnica „Letnega poročila opazovalnih postaj za l. 1927/28“.

Kraj z opazovalno postajo	Čebele so mirovale v pretekli zimi		Opazov. panj je porabil od okt. do marca		Čebele so imele za zimsko hrano	Njih zdravstveno stanje v tem času je bilo:	Mrtvic koncem zimske dobe je bilo	Dan prvega izleta	Dan prvega do- no- a obnožine	Začetek nastav- ljanja	Začetek prestav- ljanja	Število prestav- ljenih satov	Neprestav- ljeni panji so bili godni za rojenje	Dan prvega roja
	od—do	dni	sku- paj kg	po- vprečno na dan dkg										
Ljubljana	6. 11.—7. 1.	61	4:65	2:5	ajdov med	prav dobro	malo	7. 1.	19. 2.	—	11. 6.	po 6	—	—
Vič pri Ljubljani	6. 11.—7. 1.	61	4:70	2:6	ajdov med	dobro	srednje število	7. 1.	20. 2.	—	?	po nekoliko	—	—
Št. Vid nad Ljubljano	6. 11.—6. 1.	60	4:60	2:5	ajdov in kosta- njev med	dobro	od 50 do 300	6. 1.	13. 2.	10. 5.	14. 5.	po 2—3	koncem maja	4. 6.
Tacen pod Šm. goro	6. 11.—7. 1.	61	6:50	3:6	ajdov in dete- lja med	2 panja grižava	malo	7. 1.	14. 2.	19. 3.	aprila	po 6	koncem maja	30. 5.
Škofja Loka	24. 11.—7. 1.	44	6:49	3:6	ajdov med	prav dobro	prav malo	7. 1.	7. 1.	15. 4.	4 5.	po 6	v drugi polov. maja	29. 5.
Virmaše p. Škofji Loki	25. 11.—7. 1.	43	7:60	4:2	ajdov med	dobro	malo	7. 1.	14. 2.	—	3. 5.	po 8	sredi maja	18. 5.
Dobrava-Vintgar	12. 11.—7. 1.	55	7:76	4:2	ajdov med in sladkor	4 panji grižavi	zelo malo	7. 1.	12. 2.	v začetku maja	7. 5.	po 6	v drugi polov. maja	10. 7.
Javornik na Gor.	6. 11.—8. 2.	93	8:05	4:4	ajdov med	dobro	po 100—150 na panj	7. 2.	14. 2.	sredi maja	koncem maja	po 4—5	koncem junija	30. 6.
Dob	7. 11.—7. 1.	60	5:90	3:2	ajdov med	zelo dobro	srednje število	7. 1.	14. 2.	—	v začetku maja	po 4 in 8	v začetku maja	7. 5.
Rova na Gorenjskem	6. 11.—7. 1.	61	4:65	2:5	ajdov med	zelo dobro	precej	7. 1.	14. 2.	—	v začetku junija	po 6	koncem maja	—
Breg-Križe	25. 11.—12. 1.	47	4:80	2:5	ajdov med	zelo dobro	prav malo	12. 1.	15. 2.	—	v začetku junija	po 8	—	—
Vrhnika	5. 11.—7. 1.	62	4:96	2:7	ajdov med	?	?	7. 1.	14. 2.	?	?	?	?	?
Cirknica	20. 11.—14. 1.	54	6:45	3:6	ajdov med	zadovoljivo	zelo malo	14. 1.	28. 3.	—	20.—25. maja	različno	v začetku junija	3. 6.
sv. Gregor pri Ortneku	21. 11.—7. 1.	47	4:10	2:3	med	dobro	malo	7. 1.	15. 2.	—	v začetku junija	po nekoliko	—	—
Novo mesto	9. 11.—7. 1.	58	4:20	2:3	ajdov med	prav dobro	mного	7. 1.	14. 2.	—	13.—18. maja	?	koncem maja	22. 5.
Ptuj	16. 11.—15. 1.	60	8:00	4:3	ajdov med	nekaj panjev grižavih	srednje število	15. 1.	16. 3.	—	koncem maja	po 4—6	v začetku junija	3. 6.
Hrastnik	9. 11.—8. 2.	90	4:63	2:5	ajdov med in sladkor	dobro	srednje število	8. 2.	12. 2.	—	15. 5.	po 7	koncem maja	11. 6.
Sp. Ložnica pri Žalcu	27. 12.—26. 1.	30	6:40	3:6	sladkor in ajdov med	dobro	večje število	26. 1.	14. 2.	koncem maja	—	—	v začetku junija	22. 6.
Orehova vas	—	—	—	—	ajdov med	dobro	malo	8. 2.	15. 2.	1. 6.	5. 6.	po 5	koncem maja	3. 6.
Veržej	7. 11.—7. 1.	61	6:50	3:6	ajdov med	dobro	malo	7. 1.	14. 2.	koncem maja	pred ajdo	po nekoliko	—	—
Cezanjovci	7. 11.—7. 2.	92	Poročilo nezanesljivo		ajdov med	dobro	malo	7. 2.	15. 2.	—	koncem aprila	po nekoliko	koncem maja	31. 5.
Guštanj	6. 11.—7. 1.	62	Poročilo nezanesljivo		cvetlični in smrekov med	pri treh panjih griža	pri zdravih malo	7. 1.	27. 2.	—	20. 5.	po 4—6	v začetku maja	5. 5.
Nedeljica (Beltinci)	—	—	—	—	ajdov med	prav dobro	zelo malo	—	—	—	—	—	koncem maja	30. 5.

II. razpredelnica „Letnega poročila opazovalnih postaj za l. 1927/28“.

Kraj z opazovalno postajo	Vzreja matic se je začela	Matice so se obnovile:	Glavna paša je bila			Opazovalni panj je doma prinesel				Med	
			v času	na rastlinah		največ		ob glavni paši kg	od aprila do sept. čistih kg	so trčali	je bil po barvi
				po imenu	ki so rastle na zemlji	dne	kg				
Ljubljana	v začetku junija	matičnike iz najbolj paniev je vzredil v prašilčkih	junija, julija, avgusta	smreka, pravi kostanj, travniske cvetlice	ilovnati, močvirni	6. 7.	2'10	39'80	43'20	avgusta, septembra	svetel
Vič pri Ljubljani	junija	dodajal in pustil prelegati	junija, julija	pravi kostanj	ilovnati	10. 7.	1'70	20'00	31'10	enkrat	svetel
Št. Vid nad Ljubljano	—	dodajal iz rojev in pustil prelegati	od maja do septembra	pravi kostanj, smreka, ajda	peščeni, lapornati	31. 5.	1'40	11'50	21'40	junija, julija, oktobra	rjav
Tacen pod šm. goro	—	pri rojenju	junija, julija, avgusta	smreka, pravi kostanj, ajda	apneni, peščeni	29. 8.	1'15	12'00	14'85	enkrat	temen
Školja Loka	—	pri rojenju in z doda- janjem matičnikov	od maja do avgusta	trave, pravi kostanj, ajda	apneni, peščeni	9. 6.	1'20	23'95	25'25	dvakrat	svetel
Virmaše p. Škofji Loki	—	pri rojenju	junija, julija, avgusta	travniske cvetlice, pravi kostanj, ajda	peščeni, ilovnati	9. 6.	1'85	28'00	10'00	trikrat	svetel in temen
Dobrava-Vintgar	—	ni obnovil matice	maja, junija	travniske cvetlice	peščeni	29. 5.	1'75	13'70	17'65	enkrat	temen
Javornik na Gor.	—	pri rojenju	junija	smreka	apneni	24. 6.	1'75	18'15	22'85	trikrat	temen
Dob	—	pred rojenjem odstranil stare matice	junija, julija, avgusta	sadno drevje, smreka, pravi kostanj, ajda	apneni, peščeni	30. 5.	3'00	33'00	52'60	junija, septembra	svetel, temen
Rova na Gorenjskem	junija	s prevešanjem	od aprila do avgusta	različne	ilovnati	25. 8.	2'55	18'55	33'05	trikrat	večinoma rjav
Breg-Križe	—	—	julija, avgusta	smreka, ajda	peščeni	28. 8.	2'10	12'30	28'30	trikrat	rjav
Vrhnika	—	—	julija, avgusta	jelka, ajda	apneni, humozni	6. 7.	2'40	30'00	33'20	?	temen
Cirknica	—	—	julija	jelka	apneni	?	4'00	57'40	92'55	štirikrat	temen
Sv. Gregor p. O.	—	izmenjal stare z mladimi iz rojev.	julija	jelka	apneni	17. 7.	2'20	39'30	53'72	dvakrat	temen
Novo mesto	konec maja	dodajal zalego, matičnike in matice iz prašilčkov	maja, junija, avgusta	travniske cvetlice, mans, ajda	apneni	11. 9.	2'00	20'60	15'50	enkrat	temen
Ptuj	—	pri naravnem rojenju	avgusta	ajda	ilovnati	28. 8.	5'00	28'00	?	enkrat	temen
Hrastnik	konec junija	?	junija	travniske cvetlice	apneni	25. 6.	1'30	9'40	12'23	dvakrat	temen
Sp. Ložnica p. Ž.	konec maja	umetno	junija, julija, avgusta	travniske cvetlice, ajda	različni	28. 8.	0'90	?	20'95	dvakrat	svetlorumen
Orehova vas	—	—	julija	pravi kostanj	peščeni	28. 8.	3'10	?	28'30	trikrat	rjav
Vržej	konec junija	vcepjal matičnike, do- dajal opl. matice	junija, avgusta, sept.	robinja ajda	ilovnati	28. 8.	1'55	15'33	9'44	enkrat	rjav
Cezanjovci	—	pustil prelegati	avgusta	ajda	ilovnati	30. 8.	2'80	26'70	22'50	enkrat	temen
Guštanj	—	dodajal matičnike	maja junija	travniske cvetlice, smreka	ilovnati, apneni	28. 8.	2'95	18'00	22'49	dvakrat	temen
Nedeljica (Beltinci)	junija	?	avgusta	ajda	peščeni	—	—	—	—	enkrat	temen

III. razpredelnica „Letnega poročila opazovalnih postaj za l. 1927/28“.

Kraj z opazovalno postajo	Medena le- tina je bila doma	V pašo je peljal				V okolici opaz. postaje je bilo v razdalji 2 km panjev približno	Uspešno čebelo- rejo so ovirali:	Poročevalec
		v	na	za čas	in imel bero			
Ljubljana	prav dobra	pod Krim Hrušico	jelko ajdo	13. 6.—18. 8. 18. 8.—14. 9.	zelo dobro povoljno	150	spomladi dež in mraz	Jos. Verbič, prof. v. p.
Vič pri Ljubljani	dobra	Planino p. R. razne kraje	jelko ajdo	13. 6.—24. 8. 24. 8.—15. 9.	prav dobro dobro	400	—	Janko Babnik, drž. uradn.
Št. Vid nad Ljubljano	zadovoljiva	—	—	—	—	30	—	Ivan Šmajdek, šol. uprav.
Tacen p. š. g.	slaba	Babni dol pod Krim Vodice	spom. cvetlice jelko ajdo	marca junija-julija avgusta	slabo prav dobro povoljno	170	preveč čebel, bližina Save	Ivan Snoj, žel. uslužb.
Škofja Loka	srednja	pod Krim	jelko	junija-julija	dobro	300	spom. slabo vreme	Matej Vidmar, pos. in kmet.
Virmaše p. š. L.	za silo	—	—	—	—	250	slabo vreme	Ivan Žontar, pos. in kmet.
Dobrava-Vintgar	slaba	Voklo p. Kranju	ajdo	23. 8.—11. 9.	srednjo	226	slabo vreme, griža	Janko Ramovž, žel. uradn.
Javornik na Gorenjskem	dobra	Žabnico p. š. L.	ajdo	13. 8.—7. 9.	dobro	82	hladno vreme, nosema	Ivan Šetinc, upravitelj
Dob	dobra	—	—	—	—	70	—	Julij Majer, šol. upravitelj
Rova na Gorenjskem	prav dobra	—	—	—	—	60	—	Franc Golmajer, župnik
Breg-Križe	dobra	—	—	—	—	50	mraz v maju	Janez Golmajer, obrtnik
Vrhnika	prav dobra	—	—	—	—	?	dež in mraz v maju	Val. Košmrl, urar in pos.
Cirknica	izborna	—	—	—	—	?	—	Fran Bečaj, podobar
Sv. Gregor p. O.	prav dobra	—	—	—	—	70	spom. hudi vetrovi	Jože Adamič, pos. in kmet.
Novo mesto	slaba	Rožni dol Mirno peč	spom. cvetlice ajdo	maja avgusta	dobro dobro	174	spom. mraz, pol. suša	Jos. Vales, žel. uradnik
Ptuj	srednja	Pohorje Prekmurje	pravi kostanj ajdo	junija avgusta	srednjo sredi jo	150	dež, brezletnost	Anton Polič, žel. uradnik
Hrastnik	srednja	—	—	—	—	80	slabo vreme	Peter Fleimiš, uradnik
Sp. Ložnica	dobra	—	—	—	—	125	preveč hmelja	Andrej Pikel, čebelarški moister in kmetovalec
Orehova vas	srednja	—	—	—	—	250	—	Janez Rudolf, pos. in kmet.
Vrzej	bolj slaba	—	—	—	—	500	slabo vreme	Janez Perovšek, sal. duh.
Cezanjovci	slaba	—	—	—	—	500	slabo vreme	I. Ribič, posestnik
Guštanj	prav dobra	—	—	—	—	125	v maju mraz	Peter Močnik, šol. nadz.
Nedeljica (Beltinci)	zelo slaba	—	—	—	—	126	suša	Štefan Bakan, pos. in kmet.

Bilo je ves čas zelo mraz. Zima je bila tako huda, da so se v nekaterih primerih vodeni hlapovi dihajočih čebel zgostili na prednji notranji steni in na dnu panja v leden zastor, ki je zaprl žrelo in zadušil čebele.

V začetku in proti koncu meseca smo imeli izdatne snežne meteže, ki so pokrili zemljo z nad pol metra debelo belo odejo. Po južnih in vzhodnih krajih so za nameček pogosto brili še mrzli vetrovi. Po dolinah nas je skozi tanko megleno kopreno večkrat pogledalo sonce, a moči ni imelo nobere.

Čebele so postajale vedno bolj nemirne in so začele siliti iz panjev; kar je izletelo, je padlo v rahli sneg, kjer ni bilo rešitve. V okolici Tacna, Valpče vasi in Ložnice so se na bradah in končnicah panjev pokazali barvani znaki griže.

Ob koncu januarja so se nam začele vzbujati zle slutnje, da letošnja zima ne bo za vse dobro končala.

¹ Mesečni pregled priobčimo skupno s pregledom za februar 1929.

Društvene vesti.

Seja širšega odbora, dne 20. decembra 1928.

Navzočni gg.: Arrigler, Babnik, Bukovec, Kallan, Mesar, Močnik, Okorn, Peternel, Peterlin, Šmajdek, Strgar, Verbič Josip.

1. Zapisnik zadnje seje se je prečival in nato odobril.

2. Tajnik je poročal o številu članstva in tekočih društvenih poslih, o uspehu okrožnice podružnicam o zadnji prodaji medu. Odzvalo se je le malo podružnic. Nadalje je poročal o cenah medu, o nakupu ameriškega medu tvrdke Ritzmann v Hamburgu, o tovarni v Novem Sadu, v kateri se ponareja med in prodaja kot pristen, glede nabave novega valjarja za izdelovanje satnic, o podpori Saveza, o podelitvi podpor podružnicam društva od strani ljubljanskega oblastnega odbora ter o gnilobi v Ljubljani. Poročilo se je vzelo na znanje. Debata o tem poročilu je bila zelo živahna. Razpravljali smo o zaščitnih carinah za med v Avstriji in Nemčiji. G. prof. Verbič je predlagal, naj bi društvo založilo ovojni papir s primernim besedilom za steklenice za med. Sprejeto. Daljša debata se je razvila tudi glede kontrole medu. Sklenili smo, da se naj da med iz Novega Sada, ki ga prodajajo tudi nekatere ljubljanske trgovine, preiskati, o izidu preiskave naj se pa obvestijo

vse podružnice. Valjar za izdelavo satnic se kupi, dobavo naj izvrši vodja blagovnega oddelka v sporazumu z g. urednikom, kot vodjem delavnice.

3. Blagajnik je poročal o stanju društvene blagajne in o stanju blag. oddelka. Sklenili smo, da se dolžniki izterjajo.

4. Nalog za prvo številko znaša 2500. Prispevki društva za listove ilustracije ostanejo.

5. Tajnik je predložil odboru načrt uredbe za zaščito in pospeševanje čebelarstva v ljubljanski in mariborski oblasti. Sklenili smo, da naj uredbo predela poseben odsek, v katerega so se imenovali gg.: Arko, Modic, Okorn, Kisar, Peternel, Polič, Strgar in Žigon.

6. G. prof. Verbič je poročal o stanju opazovalnih postaj. Vseh postaj je 26. Poročal je, da namerava objaviti v listu navod za opazovalce, kateri naj bi se potem ponatisnil. Sprejeto. Opazovalnica v Cezanjevcih prosi za novo tehtnico, a se prošnji ne more ustreči.

G. Arrigler je predložil odboru načrt Pavlinove stiskalnice za vosek. Sklenili smo, da se izplača risarju 600 Din nagrade, načrt stiskalnice pa se objavi v listu, poleg tega naj se napravi nekaj kopij risbe v originalni velikosti za naše podružnice odnosno izdelovalce teh stiskalnic.

Seja se zaključil

Jože Okorn, tajnik.

Podružnične vesti.

Podružnica v Kamniku je imela občni zbor dne 17. januarja t. l. Udeležilo se ga je poleg častnega predsednika g. J. Virjenta 12 članov.

Na predlog g. predsednika se je sklenilo, da bo podružnica na binkoštni ponedeljek, t. j. 20. maja, priredila celodnevni tečaj pri čebelnjaku g. Fr. Ručigaja v Dobnem. Izrazila se je tudi želja, da bi čebelarji, ki so člani Čebelarkega društva, imeli tak privilegij, kakor ga imajo člani planin-

skih društev, t. j. polovično vožnjo na železnici, in sicer vsaj dvakrat na leto, da bi se lahko udeležili čebelarških razstav ter občnih zborov in tečajev.

Med občnim zborom se je kahal vosek — pridelek članov. Blago je dobro. Društvo je polno ambicij in življenja ter gleda z zaupanjem v bodočnost.

Miran Mlakar, tajnik.

Ljubljanske podružnice redni občni zbor je bil dne 16. decembra 1928. Predsednik, g. prof. Verbič, je po otvoritvenem pozdravu obžaloval pičlo udeležbo in poročal o delu, ki čaka novi odbor v prihodnjem poslovnem letu.

Tajnikovo poročilo. V letu 1928. je imela podružnica 58 članov. Odborovih sej je bilo 12, 6 sej pa je imel veselilni odsek.

Največ dela je zahtevala prireditve čebelarstva veselice v hotelu »Tivoliju«, ki se je vršila dne 3. junija 1928 in ki je v moralnem kot v gmotnem pogledu potekala prav povoljno.

Odbor je zbiral podatke o ajdovih pasiških jugovzhodnega dela naše oblasti. Prepeljave čebel tjakaj letos še ni utegnil organizirati.

Glede zavarovanja čebel proti požaru in tatvini se je ugotovilo, da jih zavaruje proti požaru lahko vsakdo sam, proti tatvini pa jih ne zavaruje nobena tukajšnja zavarovalnica.

Oblastni odbor opozarja vse čebelarje na pojave kužne gnilobe zalege in na tozadevne zakonske predpise, posebno še na zakonito dolžnost takojšnje prijave vsakega pojava in tudi le sumnje kake kužne gnilobe zalege.

Blagajnikovo poročilo. Dohodkov je bilo 17.294 Din 67 par, stroškov 15.104 Din 74 par. Preostanek iz l. 1928. znaša 2189 Din 93 par.

Blagajnikovo poročilo je zbor odobril, blagajniku pa izrekel zahvalo za vačnost in za skrbno vodstvo računov.

Poročilo o podružn. čebelnjaku in o orodju. G. predsednik je kot gospodar podružničnega čebelnjaka in orodja poročal o letošnjem obratu v čebelnjaku pod Krimom. V letošnji izborni jelkovi paši smo izrabili čebelnjak prav dobro. Občutili smo vse ugodnosti, ki jih nudi društvenikom. Tudi dohodki so bili lepi. Nakupili smo k točilni še čistilnike za med s tremi premičnimi siti, stajalo za odkrivanje satja in vilice.

Sklenilo se je, da ostane stojnina v čebelnjaku 3 Din od panja, zunaj čebelnjaka pa 2 Din. Odškodnina za točilo in ostalo orodje ostane 1 Din od iztočenega panja. Izpremenil se je lanski sklep o izposojanju točila v toliko, da ga podružnica posoja članom tudi na dom, toda le po uvidevnosti gospodarjevi.

Poročilo o podružn. vozu in o knjižnici. G. Arko je kot gospodar podružn. voza in knjižničar poročal o obratovanju z diro ter o razlogih, ki so pripravili odbor dočasne opustitve nabave podružn. tovornega avtomobila.

Zbor je odobril odborov sklep, da se nabavi še ena prav močna dira za 40 do 48 A.-Ž. panjev, stara dira pa se odslej sme uporabljati le za prevoz 20 do 25 A.-Ž. panjev. Sklenilo se je, da znaša pristojbina za 24urno uporabo nove dire 20 Din, stare dire pa 10 Din.

Knjižnica ima dosedaj 18 vezanih čebelarških knjig, ki so članom na razpolago pri knjižničarju. Nabavile se bodo še sledeče knjige: Alfonsus Muck: Allg. Lehrbuch der Bienenzucht, Žnidaršič: »Naš panj« in vsi manjkajoči letniki »Slov. Čebelarja«, ki se še dobijo.

Volitev podružn. odbora. Zbor je soglasno izvolil stari odbor. Na novo sta vstopila v odbor prof. Slavko Raič (Ljubljana) in Sluga Anton, urad. pri direkciji drž. želez. v Ljubljani.

Delegati za občni zbor osrednjega društva so po zborovem sklepu gg. Elsner, Lunder, Trink in Stojkovič.

Gospodar čebelnjaka in orodja ostane še nadalje g. predsednik prof. Verbič, gospodar dire in knjižničar pa ravnatelj jetnišnice g. Arko.

Slučajnosti. Na osnovi izvajanj g. Bukovca je zbor sklenil, da se uvede kontrola medu, kar bo članom nudilo velike ugodnosti. To zadevo naj uspešno uredi novi odbor.

Sprejeli so se še sledeči predlogi: Osrednji odbor se pozivlje, da založi vojni papir s primerno reklamo o koristnosti uživanja medu.

Podružnica organiziraj večkratne razstave in razprodaje medu — posebno po ugodnih pašah, osrednji odbor pa se naproša, da te razstave vsestransko podpira.

Odbor naj razmislija o umetnosti vpeljave pločevinastih tablic z napisom: »Prodaja kontroliranega, pristnega čebelnega medu«, katere bi izvešali člani prodajalci takega medu.

Osrednji odbor se pozivlje, da naj uvede na platnicah »Čebelarja« oglase o prodaji medu.

Ker naša cedila za med večkrat odpovedo, naj podružnica nabavi izvrstno cedilo, kakršno je razširjeno v Švici in katero bi služilo članom za vzorec.

Podružnica priredi v tekočem letu predavanje o kužni gnilobi zalege. Če se prijavi dovolj interesentov, naj se naprosi osrednji odbor za predavatelja.

Odbor naj izkuša realizirati idejo, da naj bi se velika, v najem vzeta parcelata na barju zasadila z akacijo (robinijo) in bi se tako vsaj delno omogočilo pridobivanje cvetličnega medu.

Odbor naj razmislija in potrebno ukrene, da Oblastni odbor in mestni magistrat odstranita ob cestah na Barje vse nemededeče drevje in ga nadomestita z medečim. Tajnik.

Podružnica v Velenju je imela občni zbor dne 8. decembra 1928. Udeležba je bila slaba, čeprav so bili skoraj vsi člani pravočasno vabljeni. Mogoče je temu vzrok, da ni nič »dobička«, dasi je bila naša podružnica ustanovljena že 22. VII. 1928. Člani, ki se občnega zbora niso udeležili (po svoji krivdi), naj odprejo 12. štef. (l. 1928.) »Slov. Čebelarja« in naj prečitajo zadnjo notico na zadnji strani!

Ko je predsednik Mlinšek navzočne pozdravil, sta podala tajnik in blagajnik svoje poročilo. Članov je bilo 23. Dohodkov je bilo 104 Din, stroškov pa 34 Din 50 par.

Poslovno poročilo je zbor nato odobril. Izvoljen je stari odbor. Predsednik je zatem govoril o zazimljenju čebel. Z zanimanjem sledili njegovim izvajanjem. Končno se je razvila živahna debata o novem pravilniku za zatiranje kužnih čebelnih boleznih. (Glej članek v 11. štef. »Slov. Čeb.« l. 1928.!) Pravilnik je treba omiliti, ker je prestrog. Strinjamo se s pripombami gospoda Okorna v omenjenem članku. Vendar pa grintavosti ni smatrati za kužno bolezen. A. Bratkovič.

Podružnica v Račni je imela občni zbor dne 31. decembra 1928. — G. Okorn nam je predaval o pomladanskih opravilih, o primeru griže, o najbolj praktičnem in zanesljivem načinu prestavljanja, o izbiri, preleganju in vzreji dobrih matič, o kuhi, čiščenju in pridelovanju lepega voska itd., za kar se mu tudi na tem mestu najtopleje zahvalujemo.

Predlog g. Bambiča, naj sleherni podružnični član za vsak svoj panj vsadi 10 akacijevih enoletnih sadik, ker imamo veliko za to primernih kamenitih goljav po vrhovih hribov, je zbor soglasno sprejel.

Izvoljen je stari odbor. Tajnik. Ljubljanska podružnica. Seja odbora bo dne 12. marca t. l. ob osmih zvečer pri Nacetu.

Drobiž.

Kostanjev med baje povzročča grižo, mi je nedavno zatrjeval odličen slovenski čebelar. Ker sem že mnogokrat prezimoval čebele na čistem kostanjevem medu, pa niso postale grižave, prosim vse čebelarje, ki imajo izkušnje s tem medom, da sporoče uredništvu, ali so jim čebele kdaj obbolele zaradi tega medu.

Cena vosku je 40 do 48 Din po kakovosti. Blažo precej ponujajo. Pridelali smo ga samo v Sloveniji.

Cena medu (ajdovcu in jelovemu) je neizpremenjena. Na debelo ga ponujajo po 15 do 18 dinarjev kilogram. Cvetlični med je na debele nekoliko dražji. Cene veljajo za domači trg.

Uvozno carino na med so v Češkoslovaški z dnem 8. januarja t. l. zvišali na 448 Kč (760 Din) za 100 kg. Češka uvaža zelo mnogo ameriškega medu. Z visoko uvozno carino namerava zavarovati domače čebelarje proti tuji konkurenci.

Čudovita redilna moč mlečka matične žerke. Takoj, ko se črviček iz jajčeca izleže, tehta 0,3 miligrama. Matična žerka (črviček) doseže v petih dneh težo 310 do 400 mg, kar je zavisno od pitanja. Peti dan tehta tedaj 1300 krat več nego prvi dan. Novorojeno dete bi doseglo v istem času in pri enako nagli rasti ogromno težo 5000 kg. — Sedaj pišejo, da so opozorili živilske kemike, naj se zanimajo za izredno redilni sok, s katerim pitajo čebele matično zalego. (Bienenvater.)

Akcijo za društveni dom srbskega čebelarškega društva v Beogradu namerava društvo podpreti z veliko loterijo. Za dom so že na razpolago znatna denarna sredstva. Če se loterija posreči, se bo kmalu začelo z zidanjem. Kako že poje Vodnik? — »Sreča te išče, um ti je dan, našel jo boš, ak' nisi zaspan...»

Ali matica človeka piči? Ne vem, ali bi se našel med slovensko čebelarsko bratovščino kdo, ki bi to vprašanje potrdil, če izvzamem g. Frančiška Rojina, bivšega urednika »Slovenskega čebelarja«, ki mi je nedavno pravil, da ga je neka matica pošteno oklala. Menda jo je držal za krila in pritiskal na hrbet roke, pa ga je usekala, toda ne enkrat, ampak večkrat zaporedoma. Pravil mi je, da ga je prav malo bolelo, še sence ne tako, kakor po čebelnem piku. Tam, kjer ga je pičila, so nastale neznatne nabrekline, kakor da ga je opikal komar. — Sicer zna »Cimpermanov Francelj« včasih kako tako debelo povedati, da jo lahko zagrabiš z obema rokama, vendar pa stori to le v lovski družbi. Kar se čebel tiče, pa ne pozna šale. Zato o resničnosti dogodka z matico, ki je pikala, prav nič ne dvomim.

Sadite češnje! Izmed vseh sadnih vrst je češnja glede na kakovost zemlje najskromnejša. Raste celo na krajih, kjer drugo sadno drevje ne uspeva. Tudi v suhi zemlji ne odmrje. Vrhu tega pa raste naglo in rodi kmalu. — Češnja je za čebele izredne važnosti. Izmed vseh pečkatih sadnih vrst jo čebele najrajši obletavajo, ker jim nudi poleg obnožine tudi mnogo medu, ako je vreme le količkaj ugodno. Ker sad zgodaj dozori, ga je lahko spečati, kdor ga ima odveč. — Pri nas češnje premalo sadijo, oziroma jo ponekod sploh komaj poznajo. Tam, kjer rada pozebe, moramo saditi sorte, ki pozno cveto. Razume se, da ga ne bo čebelarja, ki bi sadil divje češnje (črнице), kajti za majhen denar dobiš najboljše cepljenke. — Sadite češnje, kjerkoli morete! Skrbite, da se ta sadna vrsta razmnoži povsod, kar bo v veliko korist čebelam in — čebelarjem. Zlasti čebelarske podružnice naj skrbje, da se bo nasadilo dosti te prekoristne sadne vrste.

Grizavi panji utegnejo biti sedaj v mnogih čebelnjakih po Kranjskem, zlasti tam, kjer so lani čebele jelko brale. Zima je bila izredno trda in čebele se dolgo niso mogle otrediti. Komur so čebele obbolele za grižo, ta naj takoj izkuša rešiti, kar se da. Družine, ki so v zelo ponesnaženih panjih, naj, če le mogoče, predene v čiste panje. Močno s trebežem onesnaženo satje naj izmenja s čistim. Panji, ki so zelo oslabeledi, si ne bodo zlepa opomogli. Zato je najbolje, da jih združimo, matice pa prodamo, ako jih sami ne potrebujemo. — Panjem, ki smo jih osnažili in uredili, je treba dati po en liter m l a č n e sladkorne raztopine (1 l vode na 1 kg sladkorja). Potem jih moramo prav dobro odeti. — Močno od trebeža onesnaženo satje pokuhajmo v vosek.

Cena medu v Avstriji je povprečno 3 do 4 šilinge, t. j. 24 do 32 Din.

Uvoz medu v Avstrijo. Dunajski »Bienenvater« prinaša v lanski 9. številki statistiko o uvozu medu v Avstrijo. Iz statistike je razvidno, da so med dobili večinoma iz Amerike. Uvozili so ga 6689 meterskih stotov v vrednosti 8,400.000 Din; iz Amerike so ga uvozili okroglo 5300 q, ostalega pa do malega iz evropskih držav, med temi največ (588 q) iz Ogrske. Iz Jugoslavije so ga uvozili le 78 q... Žalostna slika za evropsko čebelarstvo, najžalostnejša pa za Jugoslavijol

Vilice ali nož za odkrivanje satja? Pri nas je navada, da odkrivamo satje z vilicami. Le redki so čebelarji, ki uporabljajo pri tem poz nožem. Dasi so bili moji noži zelo ostrini in pripravnimi, se nisem mogel privaditi nanje. Če

ni stala na mizi posoda z vročo vodo, da sem nože ogreval, delo ni šlo izpod rok. Uporabljati sem moral več nožev hkrati, da sem izhlajene menjaval z razgretimi. Cvetlični in ajdov med se je dal že še odkrivati, jelov pa ne. Sati, zlasti mladi, ki so bili zaneseni z gostim jelovim medom, so se pri trcanju hudo poškodovali, ako sem jih odkril z nožem. — Dobro so se noži obnesli pri odkrivanju manjših satov. Nož sem zastavil na enem koncu in ga vlekel proti sebi, da sem nekako z enim samim rezom odkril vso stran sata. Res je, da sem pri tem odrezal tudi precej medu, toda na ta način sem pridobil dosti več voska, nego ga je dobiti pri odkrivanju z vilicami. — Za odkrivanje velikih satov pa nož ni, ker se ne more vsa stran sata odrezati z enim samim rezom. »Kako pa to, da ameriški čebelarji odkrivajo le z nožem?« bi utegnil kdo vprašati. Zato, ker vilic nikdar niso uporabljali in ker imajo v mediščinah tako nizke in dolge sate, da se dajo z nožem prav lepo odkrivati. Vrhu tega imajo sedaj nože, ki imajo na ročaju pritrjeno cev iz gumija, ki je v zvezi s parnim razvijalcem. Para, ki prihaja po cevi, neprestano greje nož. Če ni, kar pišejo, ameriška rasa, je s takim nožem mogoče odkriti po 250 do 350 kg medu na uro.

Tudi brez parnega noža in Rietsche-jevih vilic je mogoče med odkrivati. Za ta posel je nekdo v letošnji jeseni uporabljal navadne vilice in je s tem nenavadnim orodjem odkril 700 kg medu. Ta čebelar gotovo ne pozna izreka »Čas je zlato«. To potrjuje tudi dejstvo, da satja ni odkrival, marveč je pokrovce z vilicami razpraskal. Kaj, ko bi ta način odkrivanja obvezno uvedli?

Glavni pogoj za uspevanje čebelarstva je zadosten pridelek medu zadrugnikov. Zadruga, ki hoče trgovati z medom, ga mora imeti za svoje stalne odjemalce vedno na razpolago. Ne morem si misliti zadruga, ki bi n. pr. samo l. 1928. lahko postregla s poljubno množino medu, nato pa več let zaporedoma ne. Odjemalci zadruga bi si meitem morali poiskati novih, bolj zanesljivih virov za nakup medu. Zadruga, ki bi med imela na razpolago le včasih, bi ne bila sposobna za življenje in bi morala prej ali slej zaspati. Na Dunaju so čebelarji ustanovili zadrugo, ki si je uredila tudi svojo prodajalno medu. Dokler je bilo domačega blaga na razpolago, je zadruga prav lepo uspevala. Toda prišla so slaba leta, domačega medu ni bilo dobiti in zadruga je — hočeš, nočeš — morala med

naročiti z Ogrskega, da je mogla zadovoljiti odjemalce in se obdržati. Avstrijski čebelarji so zaradi tega zagnali velik krik in so vodstvu očitali, da izpodkopa temelje domačega čebelarstva, ker uvaža tuj med. Zadrugniki so sklicali izreden občni zbor in od vodstva zahtevali, da naj preneha z uvažanjem tujinskega medu. Vodstvo se pa ni dalo ugnati in je čebelarjem povedalo toliko trpkih resnic, da so nezadovoljneži prav naglo utihnili. Na tem občnem zboru so se najbolj proslavili zadrugniki, ki sicer za čebelarstvo niti mezinca nečejo dvigniti.

Tudi pri nas se vsakih pet let pojavi želja in potreba po zadrugi za vnovčevanje medu. Takrat je gotovo izredno dobra letina. Kmalu pa utihnejo glasovi: medu ni več dobiti. Ne porečem, da taka zadruga ni potrebna, vprašam pa vse tiste, ki si jo žele: Kdo naj jo vodi? Kje naj vzamemo požrtvovalnega človeka, ki bi v sedanjih časih prevzel to izredno težko breme nase? Če bi bil trgovanju res več, bi si stokrat premislil, preden bi svoje moči posvetil podjetju, glede katerega ne bi imel gotovosti, da se bo obdržalo. Saj manjka temeljnih pogojev.

Tudi čebelarji drugih narodnosti so že poskušali z zadrugami, pa so kmalu odnehali. Edinole ogrska zadruga se drži, ker dobiva od države velike podpore.

V Zagrebu imajo zadrugo, ki posluje marljivo in spretno. Pa vprašajte tam, kako se jim obnaša! Veseli so, če je bilanca aktivna in ni treba doplačati! Pa ne pozabimo, da prodaja zadruga tudi vse čebelarske potrebščine in da izvira zaslužek v prvi vrsti iz te kupčije! Vrhu tega plačuje zadruga med povprečno le po 14 Din kg. Kdo od naših čebelarjev bi dal naši zadrugi med za tak denar na razpolago?

Tudi Zveza jugosl. čeb. društev pretresa vprašanje ustanovitve osrednje zadruga za vnovčevanje medu za vso državo. Naše kosti bodo že davno trohnele, pa zadruga še ne bo! Pri nas še nismo zreli za taka vprašanja, oziroma tla za to še niso godna. Dokler bo kmetijsko ministrstvo pospeševalo čebelarstvo na tak način in v toliki meri, kakor ga je doslej, in dokler bo med čebelarji tako malo požrtvovalnosti, idealizma in nesebičnosti ter veselja do dela za skupne interese, kakor zdaj, vprašanja ustanovitve zadruga za vnovčevanje medu ne bomo mogli načeti!

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	120	—
Euskol (zavitek)	5	—
Kadilniki (boljši)	60	—
Kadilniki	50	—
Čebelarska kapa s tkanino	50	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	25	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	—	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	55	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	6	—
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	25	—
Čebelarske rokavice	60	—
Samokadilnik »Vulkan«	120	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	14	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice, garnitura (štiri barve)	12	—
Matičnice (kletke) raznih vrst . . . . . od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti . . . . . do	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konzerviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine	130	—
Gonilo najnovejšega sistema	200	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	10	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	140	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 1/2 l	3	—
Isto à 1 kg	4	—
Isto à 5 kg	8	—
Pločevinaste posode za med, za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Odtočna štula	70	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu (dvojno)	52	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	2	50
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z železnim okriljem, za 3 satnike	880	—
Pločevinasto točilo za 10 okvirov, obojestransko, za velike obrate	2700	—
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	20	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrdjevanje satnic	6	—
Garnitura za vdelačo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Kolesce za vtiranje žice, navadno	14	—
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	40	—
Satnice, 1 kg	—	—
Svetiljke za zalivanje satnic »Gratze«	40	—
šilo za vrtanje luknjic	3	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic »Blitz«	40	—
žica v klobčiču, dkg	—	40
žica, najfinejša, v originalnem zavitku, 1 zavitek	6	—
6. Panj in njega deli.		
A. ž.-panj na 9 satnikov z verando	300	—
A. ž.-panj na 10 satnikov z verando	325	—
Kovinski deli za A. ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1.—	6	—
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1:50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1:50	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4.—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —50	2	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —20	—	40
h) ¼ kg kvačic	4	—
i) kljukica za vratca	—	50
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	12	—
žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	36	—
Okvirčki za A. ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojišča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
Matična rešetka, nemškega fabrikata, kvadratni meter	120	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm	18	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
7. Pripomočki za delo v in izven panja.		
Kleščice za A. ž.-panje	28	—
Kleščice za gorško stavbo	25	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Lesen sipalnik za A. ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. ž.-panjev	10	—
ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabijač (priprava za pritrdjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarških potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebščine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani članov.